

KO JE KO

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermeneutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/ Nage žene* (koautor-illustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008), *Ušće okeana* (2011). Živi u Beogradu.

Dragana Beleslijin (1975, Novi Sad), diplomirala je i magistrirala na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književnoistorijske tekstove objavljuje u periodici. Objavila je studiju *Sterijine parodije: iskušenje (post)modernog čitanja* (2009), kao i knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010). Živi u Novom Sadu.

Andrea Beata Bicok (1987, Kikinda), diplomirala je i masterirala na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Dobitnica je „Brankove nagrade Matice srpske“. Piše književnu kritiku i oglede. Radi „Senćanskoj gimnaziji“ kao profesor srpskog jezika i književnosti. Živi u Ostojićevu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa

Abanija, Rejfa Larsena i dr. Dobitnik je Nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2012). Radi kao predavač u Centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Dragoslav Dedović (1963, Zemun), nakon okončanog studija žurnalistike u Sarajevu, radio je kao urednik u tuzlanskom „Grafičaru“. Godine 1992. otišao je u Nemačku, gde je magistrirao na interdisciplinarnom odseku Europastudien Univerziteta u Ahenu. Prevodi liriku i prozu sa nemačkog, a esejističke i književne tekstove piše i objavljuje i na nemačkom jeziku. Objavio je sledeće knjige pesama: *Izađimo u polje* (1988), *Cirkus Evropa* (1990), *Von edlen Mördern und gedungenen Humanisten (O plemenitim ubicama i najmljenim humanistima)*, *44 Gedichte/ pjesme & 1 Essay/esej* (1997), *Kawasaki za Wukmana Dedowitscha* (2003), *Cafe Sumatra* (2005), *Dinarski Buda* (2008) i *Koncert za klavir i didžeridu* (izabrane pesme i nove pesme, 2010). Potpisao je i izbor savremene priče iz BiH koji je u Klagenfurtu 1999. objavila izdavačka kuća „Drava“. U Austriji je knjiga izašla pod nazivom *Das Kind. Die Frau. Der Soldat. Die Stadt*, splitski „Feral Tribune“ je isti izbor objavio pod nazivom *Evakuacija*, a u Beogradu je objavljena pod naslovom *Pod pritiskom*, u izdanju „Prosvete“ i „Altere“. Za zbirku pesama *Cafe Sumatra* 2005. dodeljena mu je godišnja Nagrada Društva pisaca BiH. Njegova poezija prevedena je na nemački, engleski, poljski i norveški. Zastupljen je u nekoliko izbora bosanskohercegovačke poezije, kao i u antologijama srpskog pesništva 20. veka objavljenim u Nemačkoj i Poljskoj. Živi u Kelnu.

Časlav Đorđević (1942, Bratoselce), gimnaziju je završio u Vranju, a Filološki fakultet u Skoplju. Član je Udruženja književnika Srbije i saradnik mnogih književnih glasila. Bavi se kritikom i esejistikom, priređivanjem knjiga, piše poeziju i prozu. Autor je i niza knjiga iz nastavne prakse (osam knjiga interpretacija iz književnosti i srpskog jezika za osnovne i srednje škole). Esezistika: *Pesnički vidici Ljubomira Simovića* (1982), *Miodrag Pavlović – pesnik humani-*

stičke etike (1984), *Pesnikovo svevideće oko, eseji o Miodragu Pavloviću* (1997), *U mreži simbola* (2003) i *Otvaranje poetskog prostora* (2011); poezija: *U Gradu na Dunaju* (2002) i *Ledeno doba* (2005). Živi u Novom Sadu.

Kristijan Eker (*Christian Eccher*, 1977, Bazel, Švajcarska), masterirao je i doktorirao filologiju, lingvistiku i književnost na Univerzitetu u Rimu. Radi kao docent za italijanski jezik i kulturu na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

Leon Hvistek (*Leon Chwistek*, 1884-1944), renesansna ličnost, jedan od osnivača grupe formisti, tvorac vlastitog umetničkog pravca sferizam, matematičar, logičar, teoretičar umetnosti, slikar, autor romana *Božije palate* rođen je u intelektualističkoj porodici u Krakovu, živeo je neko vreme u Zakopanu koje je bilo kulturni centar Poljske krajem XIX i početkom XX veka. Studirao je filozofiju i matematiku, doktorirao iz matematike, bio profesor matematičke logike u Lavovu, prijateljvao s Bertranom Raselom, Vitkjevičem, Malinovskim, Šimanovskim i mnogim drugim umetnicima i naučnicima. Bio je povezan s futuristima i formistima, organizovao im je izložbe, naučno definisao njihovo stvaralaštvo. Pored Vitkjeviča smatra se najznačajnijim međuratnim teoretičarem umetnosti. Drugi svetski rat je proveo u Lavovu, Tiflisu i Moskvi, a 1944. je umro u SSSR-u pod nerazjašnjenim okolnostima. 1932-1933. pisao je roman *Božije palate* koji do Drugog svetskog nije bio objavljen u vidu knjige, već u nastavcima po književnim časopisima. Rukopis je za vreme rata stradao i 1979. godine objavljen je u „rekonstruisanom vidu“. Kao i Vitkjevičevi romani i Hvistekov je istovremeno roman i filozofski traktat.

Dejan Ilić (1961, Travnik), pesnik i prevodilac. Završio italijanski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio sledeće knjige poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003), *Kvart* (2005), *Iz vikenda* (2008) i *Linije bega* (izabrane pesme, 2011). Preveo je pesničke knjige S. Kvazimoda, L. Sinizgalija, V. Magrelija, B. Katafija, Č. Pavezea, U. Fjorija, F. Pusterle, Đ. Orelića, kao i antologiju savremene italijanske poezije *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici* (2006). Prevodio je Bodrijara i Žakotea (Nagrada „Miloš N. Đurić“). Živi i radi u Beogradu.

Karol Iżikowski (*Karol Irzykowski*, 1873-1944), pesnik, prozni i dramski pisac, aforističar, književni, pozorišni i filmski kritičar, novinar. Studirao je germanistiku u Lavovu, debitovao 1894. godine kao pesnik, ali je ubrzo prešao na prozu, posebno se istakavši eksperimentalnim analitičko-psihološkim romanom *Utvara*, odnosno na racionalistički način baveći se dubinskom psihologijom i refleksijom o svesnom i nesvesnom, „garderobom duše“, nešto pre Frojda. Prvi je u poljsku prozu uneo element „autotematizma“ i konceptualizma. Jedan je od prvih teoretičara filma u Poljskoj koje je izneo svoje viđenje najmlađe umetnosti u knjizi *Deseta Muza*. Isticao se i kao književni kritičar, posebno kao polemičar. Zbog svoje kritičnosti i posebnosti nije pripadao nijednoj književnoj grupi ili pravcu. Bez obzira na to, 1933. primljen je za člana Akademije književnosti. Takođe je zanimljivo da se, iako je bio blistav kritičar, celog života izdržavao kao stenograf, preselivši se iz Lavova u Krakov, a odatle u Varšavu, saradujući sa svim značajnim novinama i časopisima prve polovine XX veka. Dela: *Stihovi i drame*; proza: *Utvara, Novele*; kritika: *Čin i reč, Deseta Muza*. Estetski problemi filma, *Uvod u karakterologiju, Bitka za sadržaj, Miljenik*. Delo o Boju-Želenjskom, *Slon u porcelanskoj radnji, Lakši kalibar; Aforizmi*; posmrtno: *Pozorišne recenzije* i dnevnik *Beleške iz života, opservacije, motivi* i dr.

Roman Javorski (*Roman Jaworski*, 1883-1944), jedan od najznačajnijih pisaca poljskog modernizma, prozni i dramski pisac, novinar, diplomata. Studirao je germanistiku na Jagelonskom univerzitetu, radio kao srednjoškolski profesor, prevodilac s francuskog, diplomata, viši činovnik u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Debitovao je 1903, prijateljvao s najistaknutijim umetnicima međuratnog perioda, s Vitkjevičem, Hvistekom, Iżikovskim, sa slikarom Vojtkjevičem i dr. 1909. objavio je izuzetnu zbirku groteskno-fantastičnih priča *Pripovesti manijaka*, koje su se izvodile iz ranog ekspresionizma i njegovog programa „estetike ružnog“. Slavu mu je doneo roman *Svadba grofa Orgaza*. Među drama najviše se ističe njegova dramska groteska *Drugi Hamlet, poljski kraljević*, koju neki poljski kritičari smatraju pretečom teatra apsurdna. Dela: *Pesma budne duše, Pripovesti manijaka* (ilustrovane slikama i crtežima Vitolda Vojtkjeviča), *Svadba grofa Orgaza*. Roman sa ruba dve stvarnosti, *Vesti iz Paviljona neprekidne radosti, Pripovest o tuzi četiri zida*.

Lela Jovanović (Kruševac), radila je kao slobodni novinar. Prozu objavljuje u periodici. Živi i radi u Beogradu.

Bob Kaufman (*Robert Garnell Kaufman*, 1925-1986), afroamerički bit pesnik jevrejskog porekla, poznat kao „američki Rembo“, osnivač časopisa *Beatitude*, pisac manifesta i prozni pisac. Devet puta je oplovio zemljinu kuglu, pojavljivao se u nekoliko filmova, hapšen u više navrata tokom tzv. *Lova na veštice*; bio je cenjeniji u Evropi, nego u Americi (naročito u Francuskoj). Nastavljač tradicije usmenog pesništva i odličan izvođač, nije se preterano zanimao za objavljivanje svojih dela. Objavljene zbirke poezije za života: *Abomunist Manifesto* (1959), *Solitudes Crowded with Loneliness* (1965), *The Golden Sardine* (1967), *The Ancient Rain: Poems 1956-78* (1981). Njegova poezija se često povezuje sa džezom zbog sinkopiranog ritma i improvizacije (varijacije na određenu temu, ponavljanja). Odlikuje je i snažna ekspresivnost izraza. Sa bit poezijom je povezuje slobodan stih i obilje referenci (ličnih imena, toponima, slenga), ali je ona u isto vreme bliska evropskoj poetskoj tradiciji, naročito modernističkoj poeziji i nadrealizmu. Kaufmanova poezija je uglavnom angažovana, ona iskazuje pobunu protiv svake uniformisanosti, konformizma i lažnih sistema vrednosti; na vrlo uverljiv način kritikujući lažne američke ideale i dominantne tokove u umetnosti tog vremena.

Kristofer Koks (*Christopher Cox*, Atlanta u Džordžiji), studirao je istoriju i književnost na Harvardu i istoriju na Kembridžu. Izvršni je urednik u *Harpers magazinu* (*Harper's Magazine*), časopisu izdavačke kuće „Harpers“. Pre toga je radio kao urednik za *Paris rivju* (*Paris Review*).

Miloš Kordić (1944, Komogovina, Banija), školovao se u Jošavici, Komogovini, Petrinji i Zagrebu. Piše poeziju, prozu, kritiku i publicistiku, a bavi se i književnošću za decu. Bio je urednik više listova i časopisa. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Postojalo jedno more* (1966), *Spavač čistog sna* (1968), *Grumen* (1971), *Odavde do rata* (1972), *Caprag* (1976), *Dinosaur* (1977), *Izrezano oko* (1982), *Disanje leda* (1985), *Rezači drame i kruha* (1989), *Najava zime* (1990), *Nasljedne pjesme* (1992), *Crna biljka jabuka* (1995), *San o Borhesu* (1998), *Izabrane pjesme* (1999), *Tiho pristajanje* (2004); priče i pripovetke – *Konjanik* (1982), *Đavolov šestar* (2001), *Kao tačke u praznini*

(2005), *Propušteno* (2005), kao i nekoliko knjiga za decu. Živi u Beogradu.

Sara Kresojević (1987, Novi Sad), studentkinja odseka za filozofiju Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavljuje recenzije u časopisu „Nova misao“. Živi u Novom Sadu.

Jelena Lengold (1959), deset godina radila kao novinar i urednik u redakciji kulture Radio Beograda. Nakon toga radila je dvanaest godina kao projekt-koordinator Nansenskolen humanističke akademije iz Lilehamera u Norveškoj, na predmetu Teorija konflikta. Od septembra 2011. godine je slobodni umetnik, posvećena isključivo pisanju, kao jedinoj svojoj profesiji. Objavljene knjige: poezija – *Raspad botanike* (1982), *Vreteno* (1984), *Podneblje maka* (1986), *Prolazak anđela*, (1989), *Sličice iz života kapelmajstora* (1991) i *Bunar teških reči* (2011); zbirke priča – *Pokisli lavovi* (1994), *Lift* (1999), *Vašarski mađioničar* (2008) i *Pretesteriši me* (izabrane priče, 2009), kao i roman *Baltimor* (2003). Zastupljena je u više antologija poezije i priča, a prevedena je i na više stranih jezika (engleski, nemački, italijanski, danski, rumunski, bugarski, ukrajinski). Takođe je objavila više prevoda savremenih danskih pesnika u domaćoj književnoj periodici. Dobitnica je nagrada „Đura Jakšić“, „Biljana Jovanović“, „Žensko pero“, „Zlatni hit liber“, „Nagrada Evropske unije za književnost“ i „Jefimijin vez“. Živi u Beogradu.

Rajko Lukač (1952, Međeđa kod Bosanske Dubice), posle prve godine na Filozofskom fakultetu u Zadru, studije nastavio na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je diplomirao na Grupi za srpsko-hrvatski jezik i jugoslovenske književnosti. Objavljena dela: knjige poezije – *Plavuša i putnik* (1977), *Spiralno stepenište* (1982), *Knjiga paljenica* (1986), *Odlivci i siluete* (1987), *Koji kunu dane i noći* (1990), *Uholaze* (1994), *Japija za čivot* (1994), *Relikvijar* (1994), *Bištanje pred lapot* (1995), *Jona iz fioke* (1997), *Ples dvojnika* (2004), *Trpeza* (2008) i *Zapisi iz podzemnog prolaza* (2010); poezija za decu – *Mačja pređa* (2008) i *Hvalisavko u kopačkama od sedam milja* (2009); romani – *Čipkarska škola* (1988), *Ljetne sanke* (1995), *Božiji ugodnici* (1998), *Arhivske grobnice* (2002), *Hroničar* (2005); knjige priča – *Mojin kralj* (1996), *Šetalište hromih* (2001), *Samtrni zagrljaj* (2006) i *Najgori nadimak na svetu* (2011).

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je i završila master studije iz engleske književnosti

i jezika na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila zbirku poezije (poemu) *O telo tvori me* (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Piše poeziju i kratke priče. Urednica književnog časopisa „Koraci“. Živi u Kragujevcu.

Silvija Monros Stojaković (1949, Buenos Ajres, Argentina), osnovnu školu, gimnaziju i filološke studije završila je u Beogradu. Svoj književni rad započela je 1976. godine kao prevodilac, a do danas se ogledala u monografskoj i kritičkoj esejistici, poeziji i u romanesknoj, putopisnoj i epistolarnoj prozi. Objavila je *Poslednje Kortasarove školice* (prepiska sa Kortasarom, 1991), *Ogledalo ljubavi* (prepiska Olje Ivanjicki i Leonida Šejke, 1994), *Grad nad gradovima* (elektronski odgovor Milosrdnom anđelu, 2000), *Ortegina Klepsidra* (ogledi o filozofiji Hosea Ortege i Gasete, 2001), *Nastaviće se...* (roman, 2002), *Mi, Salvador Dali* (monografija, 2004), *Moja Argentina* (putopis, 2005), *Sve u svemu – zbirka ćutnji* (poezija, 2006). Zahvaljujući istovetnom poznavanju srpskog i španskog jezika, prevela je u oba pravca preko sto bibliografskih jedinica, a nije zanemarljiv ni njen pionirski doprinos prevođenju katalonske književnosti (Kortasar, Marijas, R. Montero, Andrić, Simović, Kovačević i dr). Živi u Beogradu.

Melinda Nađ Abonji (*Nagy Abonyi Melinda*, 1968, Bečej), švajcarska književnica mađarskog porekla. Provela je najranije detinjstvo u Vojvodini, da bi sa pet godina sa roditeljima napustila tadašnju Jugoslaviju i doselila se 1973. u Švajcarsku. 1997. je okončala svoj studij na Ciriškom univerzitetu, u međuvremenu je postala švajcarska državljanica. Njen drugi roman *Tauben fliegen auf* (u srpskom prevodu *Golubije srce*, „Laguna“, 2012) dobio je 2010 prestižne nagrade – Nemačku književnu nagradu za najbolji roman na nemačkom jeziku kao i Švajcarsku književnu nagradu. Osim pisanja, bavi se performansom i muzikom (snimila je dva nosača zvuka u saradnji sa švajcarskim reperima i muzičarima), piše za radio, pozorište i internet. Živi u Cirihi.

Živko Nikolić (1958, Koprivnica kod Zaječara), studirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bio je sekretar Književne omladine Srbije u periodu od 1984-1988. Zaposlen je u biblioteci grada Beograda. Bavi se fotografijom. Objavljene knjige poezije: *Približavanje* (1982), *Beli vid* (1986), *Neobični dani* (1987), *Buđenje u predvečerje* (1989), *Istočne zone* (1992), *Vanjanje pene* (1994), *Početak leta* (1994), *Ispod praha* (1997), *Prah i nada* (2000), *Pokretne vatre* (2002), *Ne-*

vidljiva boja (2004), *Severnjača* (2005), *Glineno ogledalo* (2005), *Zar odista samo reč* (2006), *Izvor na kaminu* (2007) i *Seoba u nevreme* (2010). Dobitnik je nagrada „Đura Jakšić“ i „Rade Tomić“

Mirjana Petrović (1976, Talin, Estonija), diplomirala je i masterirala na Odseku za ruski jezik i književnost Filološkog fakulteta u Beogradu, gde je trenutno na doktorskim studijama. Prevodi sa ruskog jezika. Objavila je zbirku poezije *Palimpsest* (2007). Živi u Beogradu

Zdravko Petrović (1981, Bečej), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavio je studiju *Kreativni kaos „Burleske gospodina Peruna boga groma“* (2011). Živi u Bečejju.

Eni Pru (*Edna Annie Proulx*, 1935, Noriču, Konektikat), diplomirala je istoriju na Univerzitetu Vermont, a magistrirala i doktorirala na Univerzitetu Džordž Vilijams (danas Univerzitet Konkordija) u Montrealu. Više od trideset godina živela je u Vermontu, putujući širom Amerike, ali i Evrope, Australije, Novog Zelanda. Od 1995. živi u Vajomingu, provodeći deo godine u severnom Njufaundlendu. Pisanjem se počela baviti kao novinarka, saradujući sa raznim časopisima, a njenim prvim literarnim delom smatra se kratka naučofantastična priča „The Customs Lounge“, objavljena u septemarskom broju časopisa *If* 1963. Od kraja sedamdesetih saradivala je u časopisu *Gray's Sporting Journal*, gde je povremeno objavljivala i kratke priče. Njena prva zbirka priča *Heart Songs and Other Stories* izašla je 1988. Usledili su romani *Postcards* (1992), pa *Shipping News* (1993; srp. prevod *Lučke vesti*, „Agora“, 2010), zbirke priča *Accordion Crimes* (1996) i *Close Range: Wyoming Stories* (1999), roman *The Old Ace in the Hole* (2002), te drugi deo vajominških priča *Bad Dirt* (2004), a 2008. pojavio se i njihov treći nastavak *Fine Just the Way It Is* (srp. prevod *Potaman*, „Agora“, 2010). Objavila je i knjigu memoara *Bird Cloud: A Memoir* (2011). Jedna od najuglednijih savremenih američkih prozaika i dobitnica brojnih književnih nagrada. Za roman *Shipping News* 1994. dobila je Pulicera, roman je kasnije ekranizovan. Široj publici, i to na svetskom nivou, postala je poznata zahvaljujući ekranizaciji priče „Planina Brokubek“ iz 2005. u režiji Anga Lija. Film je nominovan za osam oskara (osvojio je tri: za najbolju režiju, najbolji adaptirani scenario i originalnu muziku), a

osvojio je i Zlatne globuse za najbolji film dramskog žanra, scenario, originalnu pesmu i režiju.

Fabio Pusterla (1957, Mendrizi, Italija), objavio sedam knjiga poezije: *Concessione all'inverno* (1985), *Bocksten* (1989), *Le cose senza storia* (1994), *Pietra sangue* (1999), *Folla sommersa* (2004), *Le terre emerse* (izabrane pesme, 2009) i *Corpo stellare* (2010). Knjige izabranih pesama na više jezika. Na srpskom: *Stvari bez istorije* (2002) i *Potopljena gomila* (2007). Živi u Luganu (Švajcarska).

Zorana Rackov (1980, Kikinda), završila je Srednju muzičku školu 1999. godine u Zrenjaninu, a studirala francuski jezik na Odseku za romanistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Radila je kao prevodilac u firmi *Le Béliér* u Kikindi i na vajarskom simpozijumu *Terra*. Trenutno radi kao profesor francuskog jezika u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi.

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. bavi se prevodjenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politikologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio drama s CD), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo, između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Gordana Rajnjak (1987, Srbobran), diplomirala i masterirala na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde je trenutno na prvoj godini doktorskih studija. Piše naučne radove, ogledе i kritiku.

Ana Ristović (1972, Beograd), diplomirala je srpsku književnost i jezik s opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je pesničke knjige: *Snovidna voda* (1994), *Uže od peska* (1997), *Zabava za dokone kćeri* (1999), *Život na razglednici* (2003), *Oko nule* (2006) i *P. S.* (izabrane pesme, 2009). Dobitnica je „Brankove nagrade“, nagrada „Branko Miljković“ i „Milica Stojadinović Srpkinja“, nagrade sajma knjiga u Igalu, kao i nemačke

nagrade „Hubert Burda Preis“ za mlade evropske pesnike. Pesme su joj prevedene na brojne jezike i zastupljene u više domaćih i stranih antologija. Prevodi sa slovenačkog i engleskog jezika. Živi u Beogradu.

Žarka Svirčev (1983, Senta), završila je master studije na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a trenutno je na doktorskim studijama na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljena studija *Ah, taj identitet! Dekonstrukcija rodni stereotipa u stvaralaštvu Dubravke Ugrešić* (2010). Živi u Bečeju.

Miško Šuvaković (1954, Beograd), doktorirao je na Fakultetu likovnih umetnosti Univerziteta umetnosti u Beogradu. Predaje na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu i na Interdisciplinarnim studijama Univerziteta umetnosti u Beogradu. Saradivao je u umetničkoj grupi Grupa 143, teorijskoj neformalnoj instituciji Zajednica za istraživanje prostora i radionici/grupi/cartelu/školi/ngo-centru Teorija koja Hoda. Učestvovao je u uređivanju časopisa „Katalog 143“, „Mentalni prostor“, „Transkatalog“, „TkH“, „Razlika“. Do sada je objavio blizu dvadeset knjiga, između ostalih: *Scene jezika 1-2* (1989), *Pas Tout. Fragments on art, culture, politics, poetics and art theory* (1994), *Prolegomena za analitičku estetiku* (1995), *Postmoderna (73 pojma)* (1995), *Asimetrični drugi. Eseji o umetnicima i konceptima* (1996), *Estetika apstraktnog slikarstva* (1998), *Pojmovnik moderne i postmoderne likovne umetnosti i teorije posle 1950* (1999), *Luminokinetika. Eseji o Kolomanu Novaku* (1999), *Point de Capiton. Eseji, fragmenti i meditacije o umjetnicima* (2000), *Figura, askeza in perversija* (2001), *Martek – Fatalne figure umjetnika – Eseji o umjetnosti i kulturi XX. stoljeća u Jugoistočnoj, Istočnoj i Srednjoj Europi kroz djelo(vanje) umjetnika Vlade Marteka* (2002), *Vlasta Delimar – monografija performans* (sa Marijanom Špoljarom i Vladom Martekom, 2003), *Impossible Histories – Historical Avant-gardes, Neo-Avant-Gardes, and Post-avant-gardes in Yugoslavia, 1918-1991* (sa Dubravkom Đurić, 2003), *Bogdanka i Dejan Poznanović* (2012).

Stefan Temerson (*Stefan Themerson, pseudonim S. Themers*, 1910-1988), jedna od najzanimljivijih ličnosti poljske avangarde, pesnik, prozni pisac, pisac za decu, filmski režiser, kompozitor, filozof, jevrejskog porekla. Studirao je fiziku i arhitekturu, rano se zainteresovao za fotografiju, film i kolaž, bio je oženjen slikarkom Franciškou Vajnles koja je ilu-

strovala njegove knjige, naročito za decu. Realizovali su u Poljskoj pet eksperimentalnih filmova koji su ušli u istoriju poljskog avangardnog filma. Godine 1935. osnovali su Zadrugu filmskih autora, 1936-7. boravili su u Parizu gde su upoznali svetsku avangardu. U Parizu su se našli i uoči samog izbijanja Drugog svetskog rata, i Stefan se borio u francuskoj, poljskoj i engleskoj vojsci. Posle rata ostali su zauvek u Engleskoj, gde su između ostalog osnovali izdavačku kuću „Gaberbooccus“, u kojoj je on izdavao svoje priče, romane i knjige za decu na poljskom i engleskom, a ona ih je veoma zanimljivo ilustrovala. Roman *Kardinal Peletio* kao i ostala njegova prozna dela ima fabulu koja je splet neobičnih događaja vezanih za Apolinerov život koji proizilaze iz piščevih iracionalnih premisa.

Ajla Terzić (1979, Travnik), diplomirala je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Autorka je zbirke poezije *Kako teško pišem* (2004), kao i romana *Lutrija* (2009) i *Mogla je biti prosta priča* (2011). Eseje, prevode sa engleskog jezika, polemičke, novinske i druge tekstove objavljivala u različitim regionalnim publikacijama, od „Playboya“ do franjevačkog časopisa „Bosna Franciscana“. Živi u Sarajevu.

Svetlana Tomić (1970, Beograd), istraživačica, publicistkinja i pesnikinja. Doktorantkinja na novosadskom Filozofskom fakultetu, magistrirala i diplomirala na beogradskom Filološkom fakultetu. Članica uređivačkog odbora američkog naučnog časopisa *Serbian Studies, Severnoameričkog društva za srpske studije* (NASSS), američkog *Udruženja žena za slavistička istraživanja* (AWSS). Saradnica beogradskog *Centra za ženske studije* i američkog časopisa za svetsku književnost *World Literature Today*. Objavila je dve knjige pesama: *Tuneli u naručju* (2002) za koju je dobila nagradu *Književne omladine Srbije*, i *Megafoni tišine* (2008). Živi u Beogradu.

Vesna Trijić (1975, Kraljevo), diplomirala je srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od proleća 2001. godine piše novinsku kritiku za dnevni list Blic. Objavljuje kritičke prikaze i eseje u književnim listovima i časopisima. Dobitnica je nagrade „Milan Bogdanović“. Živi u Zemunu.

Nikolina Tutuš (1991, Ruma), studira srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

Jani Virk (1962, Ljubljana), diplomirao je nemački jezik i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Trenutno je glavni urednik kulturno-umetničkog programa na RTV Slovenija. Piše romane, priče, eseje, pesme i scenarije. Pored jedne knjige pesama i jedne knjige eseja, objavio je i četiri knjige priča i novela: *Skok* (1987), *Vrata i druge priče* (1991), *Muškarac nad ponorom* (1994) i *Pogled na Tiho Brahe* (1998). Napisao je sedam romana: *Rahela* (1989), *Poslednje Sergijevo iskušenje* (1996), *Potres – hronika neočekivane ljubavi* (1997), *Smeh iza drvene ograde* (2001), *Letnji sneg* (2003), *Aritmija* (2004) i *Ljubav u vazduhu* (2009). Njegovi romani su prevedeni na više evropskih jezika, a roman *Poslednje Sergijevo iskušenje* objavljen je prošle godine u izdanju beogradskog Arhipelaga. Sam je sa nemačkog jezika preveo, između ostalog, knjige T. Bernharda, G. Rota, H. Artmana i E. Kanetija. Živi u Ljubljani.

Stanislav Ignaci Vitkjevič (*Stanisław Ignacy Witkiewicz, Witkacy*, 1885, Varšava – 1939, Veliki Oze- ra, Ukrajina), jedan od najznačajnijih poljskih stvaralaca u prvoj polovini XX veka. Bio je slikar, romanopisac, teoretičar umetnosti i pozorišta, dramski pisac i filozof. Bavio se i fotografijom. U Poljskoj je do 1956. godine bio cenzurisani. Sedamdesetih godina je njegov opus pobudio veliko interesovanje u Italiji i SAD. Jedni ga smatraju nadrealistom, drugi pretečom postmodernizma. Njegovo slikarstvo svrstavaju među formiste (specifična forma poljskog kubizma). Njegov teatar svrstavaju u apсурdni (ili groteskni), a njegovu filozofiju dovode u vezu sa egzistencijalističkom. Neki u njoj vide pokušaj da se uskladi analitičko mišljenje sa sintezom, naturalizam sa metafizikom. Sam Vitkjevič označavao je svoj sistem kao „biološki monadizam“. Autor je četiri romana, od kojih su samo dva objavljena za života: *Opraštanje od jeseni* (1927) i *Nezasićenje* (1930), nekoliko filozofskih i estetičkih studija, knjige o narkoticima, kao i više od 30 drama. Posthumno su objavljeni mnogi od njegovih nedovršenih rukopisa, kao i knjiga *Poezija i crteži* (1962).

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogledalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Živi u Novom Sadu.